

ת"פ 57371/05/15 - מדינת ישראל נגד הבה אלשריף, נאדי אבו עפיפה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57371-05-15 מדינת ישראל נ' אלשריף ואח'
בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. הבה אלשריף
2. נאדי אבו עפיפה

ב"כ המאשימה: מר שמעון מור יוסף, מתמחה

ב"כ הנאשמת 1: עו"ד חמזה קוטינה

גזר דין לנאשמת 1

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 והתנהגות פסולה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק, בגין אירוע שאירע ביום 6.11.13. באותו מועד נערך ביקור של מבקרים יהודים בהר הבית ובמהלך הביקור החלה קבוצת נשים לקרוא לעבר המבקרים קריאות "אללה ואכבר" ולהתלהם. הנאשמת ירקה על שוטר ודחפה שוטר אחר תוך שהיא מנסה למנוע ממנו לחצוץ בין קבוצת הנשים לקבוצת המבקרים. בעקבות המתואר, ניסה אחד השוטרים לעכב אישה אחרת ואז הנאשם 2 תקף אותו באמצעות אגרופים בעורפו ובראשו וגרם לנפילתו ולשבירת משקפי שמש שלו.

יצוין, כי עם הנאשם 2 נערך הסדר טיעון בנפרד, לאחר שנערך הסדר הטיעון עם הנאשמת, הוגש נגדו כתב אישום מתוקן אחר שבו נכתב כי הנאשם 2 תקף את השוטר בראשו ללא ציון מכות האגרוף, והוא הורשע בהתאם למוסכם בעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין בלבד.

2. ביום 11.7.16, הודיעו הצדדים על הסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום והוסכם כי הנאשמת תורשע ויוכן בעניינה תסקיר שירות מבחן בלא שנערך הסדר לעונש.

3. תסקיר מבחן שהתקבל בעניין הנאשמת, מלמד כי היא בת 36, נשואה בשנית ואם לארבעה ילדים. הנאשמת נישאה לראשונה בגיל 17 והתגרשה לאחר 11 שנים. הילדים נותרו במשמורת האב ומבקרים אותה מידי שבוע. גירושה היו על רקע אלימות פיזית ונפשית. לאחר הגירושין, הנאשמת חזרה ללמוד, קיבלה תעודת בגרות ישראלית ולמדה בקורסים ללימוד עברית ולטיפול בילדים. הנאשמת נישאה בשנית לאדם המתגורר בגרמניה והיא מבקשת לעבור להתגורר עמו, אך חזרה לארץ לצורך סיום ענייניה המשפטיים. לנאשמת הרשעה קודמת בעבירת חבלה

עמוד 1

במזיד ברכב, בגינה ריצתה שירות לתועלת הציבור ועמדה בצו מבחן. הנאשמת הודתה בפני שירות המבחן בחלק מעובדות כתב האישום ואמרה כי כיום מתרחקת ממקומות בעייתיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מגלה רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי, בעלת כוחות בתחום הלימודי. עם זאת, במצבי לחץ, פגיעה וכעס נוטה לפעול באימפולסיביות מבלי לשקול תוצאות מעשיה והשלכותיהם, ולה קושי מסוים בוויסות דחפים. ההתרשמות היא כי הרקע למעשים הוא לחצים שחוותה הנאשמת בעקבות גירושיה והרחקתה מילדיה. שירות המבחן, אשר התרשם מרצונה העז של הנאשמת להתאחד עם בעלה בגרמניה ולעבור להתגורר בארץ זו, קבע כי על רקע זה היא מתקשה להתחייב להליך טיפולי והמליץ על עונש מותנה, קנס והתחייבות כספית.

4. חוות דעת הממונה על עבודות השירות קבעה תחילה כי הנאשמת אינה כשירה לרצות עונש זה על רקע סירובה, הנובע, לטענתה, מן העובדה כי היא מטפלת בילדיה במשרה מלאה ואינה פנויה לרצות עבודות שירות. לבקשת הנאשמת הוריתי על עריכת חוות דעת נוספת, מן הנימוק שפורט בהחלטתי מיום 18.7.17. חוות דעת נוספת של הממונה על עבודות השירות מיום 7.8.17 קבעה כי הנאשמת כשירה לרצות עונש זה.

5. הערכים המוגנים על ידי העבירות שביצעה הנאשמת הם שמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלמות גופם של גורמי אכיפת החוק והבטחת אפשרותם לקיים את תפקידם בצורה יעילה ובטוחה.

6. מעשי האלימות שביצעה הנאשמת כלפי השוטרים אינם ברף הגבוה ולא גרמו נזק לגופו של איש מהשוטרים. אין מדובר בעבירה שקדם לה תכנון מוקדם, אלא שהיא בוצעה באופן ספונטני. כפי שקבעתי בעניינו של הנאשם 2, מדובר בעבירה שבוצעה בשטח הר הבית, מקום שהוא מתוח מטבעו, בשעה שאנשים אחרים התנהגו אף הם בצורה אלימה ופגעו בסדר הציבורי. גם אם תרומתה של הנאשמת לאותם מעשים היתה, קטנה בשל מידת חומרתם הנמוכה יחסית, למעשים מסוג זה יש אפקט סינרגטי, שיש בו כדי לעודד גם את האחרים להמשיך במעשיהם. מעשיה של הנאשמת שנעשו במקום שבו שוררת מתיחות כמעט באופן קבוע, ובוצעו על רקע ובהקשר לאותה מתיחות, עלולים היו להוביל להתפרעות אלימה ביותר ולפגיעה חמורה מזו שנגרמה בפועל.

7. הנאשמת אמנם הורשעה בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שהעונש הקבוע בצידה הוא חמש שנות מאסר, בעוד שהנאשם 2 הורשע בעבירת תקיפת שוטר שהעונש הקבוע בצידה הוא שלוש שנות מאסר. אודה כי אני מתקשה להבין את הפער בין הוראות החיקוק שייחסה המאשימה לכל אחד מהנאשמים. עם זאת, בסופו של יום טיבם של המעשים שביצעה הנאשמת וחומרתם אינם שונים במידה רבה מאלו שביצע הנאשם 2, ועל כן מצאתי לקבוע בעניין הנאשמת מתחם עונש הולם הדומה למתחם העונש ההולם שנקבע בעניין הנאשם 2, המתחיל בשירות לתועלת הציבור בהיקף רחב ומגיע עד כדי מספר חודשי מאסר בפועל כשלצדם עונשים נלווים של מאסר מותנה וקנס (ראו גזר הדין של נאשם 2 בתיק זה מיום 15.5.17 והפסיקה שצוטטה בסעיף 9 לגזר הדין).

8. הנאשמת בת 36. לחובתה הרשעה קודמת בעבירה שאינה ממין העניין.

9. הנאשמת הודתה בביצוע העבירה וחסכה זמן שיפוטי ואולם כפי שניתן לראות מתוך תסקיר שירות המבחן, היא

מתקשה לקחת אחריות על מלוא מעשיה, עובדה שיש בה כדי ללמד שהיא לא הפנימה את הפסול שבמעשים ומקימה חשש להישנותם חרף הצהרתה של הנאשמת כי היא נמנעת כעת מהגעה למקומות בעייתיים. עובדה זו מקימה צורך בענישה מוחשית ומרתיעה.

10. נתתי דעתי לנסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן, הן בכל הנוגע לנישואיה הקודמים, הן בכל הנוגע לחייה כעת ולרצונה להגר למדינה אחרת ולחיות בה לצד בעלה. רצון זה של הנאשמת הוא בעל משקל ואולם אינו יכול להוות שיקול מכריע שיוביל לגזירת עונש מותנה בלבד, שאינו מצוי בתוך מתחם העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת.

11. שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה וכן את העונש שנגזר על נאשם 2 הכולל 320 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪. יש לומר כי עונש זה נגזר על הנאשם 2, לאחר שסברתי כי העונש המתאים בענייניו הוא מאסר בעבודות שירות, אך הוא נמצא בלתי כשיר לרצות עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי. בנסיבות אלה מצאתי כי הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם 2 היא בלתי מידתית.

מאחר ואני סבורה כי אין הבדל משמעותי בין המעשים שביצעה הנאשמת לבין המעשים שביצע הנאשם 2, מצאתי כי גם בענין הנאשמת העונש הראוי הוא עונש של מאסר בעבודות שירות כשלצדו עונשים נלווים.

12. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 10.9.17 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.11.17.

13. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.
עמוד 3

ניתן היום, ט"ו אב תשע"ז, 07 אוגוסט 2017, בנוכחות הצדדים.